KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 317/91

af 8. februar 1991

om ændring af forordning (EØF) nr. 1102/89 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1101/89 om strukturel sanering inden for indlandsskibsfarten

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1101/89 af 27. april 1989 om strukturel sanering inden for indlandsskibsfarten [1], ændret ved forordning (EØF) nr. 3572/90 [2], særlig artikel 6,

under henvisning til udtalelser fra medlemsstaterne og de organisationer, der er repræsentative for indlandsskibsfarten på fællesskabsplan, under de høringer, som Kommissionen foretog den 23. november 1990 i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EØF) nr. 1101/89, og

ud fra følgende betragtninger:

Med Tysklands forening er kapaciteten i den tyske indlandsskibsfartsflåde øget med antallet af fartøjer, der på datoen for foreningen var registreret i den tidligere Tyske Demokratiske Republik; der er risiko for, at denne kapacitetsforøgelse vil kunne virke til skade for de foranstaltninger, der er vedtaget på fællesskabsplan med henblik på en strukturel sanering inden for medlemsstaternes indlandsskibsfart;

i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EØF) nr. 1101/89 har den tyske regering med henblik på en reduktion af kapaciteten af de fartøjer i dens flåde, som indgik i den tidligere Tyske Demokratiske Republiks flåde, ved sin meddelelse af 9. november 1990 anmodet Kommissionen om at iværksætte en ophugningsforanstaltning som supplement til den, der blev iværksat den 1. januar 1990 i medfør af forordning (EØF) nr. 1101/89 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 1102/89 [3], ændret ved forordning (EØF) nr. 3685/89 [4];

ophugningsforanstaltningen bør bygge på de samme principper som principperne i nævnte forordninger, men der må ligeledes tages hensyn til den økonomiske situation og strukturen i flåden af tyske fartøjer, der på datoen for den tyske forening var registreret i den tidligere Tyske Demokratiske Republik;

en reduktion af den samlede kapacitet af nævnte flåde i størrelsesordenen 20 % skønnes nødvendig for at nå målsætningen for den supplerende ophugningsforanstaltning; på grundlag af de særlige forhold med hensyn til ejendomsretten til fartøjerne i denne flåde, er det forekommet hensigtsmæssigt i forbindelse med fastsættelse af ophugningspræmiesatserne at se bort fra »præmieprocentsordningen«, som er fastsat i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 1102/89, og at fastsætte disse præmiesatser for de forskellige typer og kategorier af flådemateriel på grundlag af den gennemsnitssats, der udbetales pr. ton eller kW, der ophugges som led i den fra 1. januar 1990 iværksatte ophugningsforanstaltning;

forordning (EØF) nr. 1102/89 finder anvendelse på tyske fartøjer, som på datoen for den tyske forening var registreret i den tidligere Tyske Demokratiske Republik; følgelig bør nævnte forordning ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1102/89 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 indsættes som stk. 3:

»3. For så vidt angår flåden i den tidligere Tyske Demokratiske Republik, er det hensigtsmæssigt at reducere dens kapacitet med 20 %. For at nå denne målsætning er det skønnet nødvendigt med et samlet budget på 7,68 mio. ECU, hvoraf de 6,60 mio. ECU afsættes til fartøjer med tørlast, 0,22 mio. ECU til tankskibe og 0,86 mio. ECU til skubbebåde.«

2) I artikel 2 indsættes følgende afsnit:

»For så vidt angår flåden i den tidligere Tyske Demokratiske Republik, gælder ophugningsforanstaltningen fra den 1. marts 1991.«

3) I artikel 5 indsættes som stk. 3:

»3. For de tyske fartøjer i den tidligere Tyske Demokratiske Republiks flåde fastsættes ophugningspræmien for de forskellige typer af både således:

— fartøjer med tørlast	
— fartøjer med egen maskinkraft:	92 ECU/ton
— pramme, der skubbes:	46 ECU/ton
— pramme, der slæbes:	33 ECU/ton
— tankskibe	
— fartøjer med egen maskinkraft:	179 ECU/ton
— pramme, der skubbes:	89 ECU/ton
— pramme, der slæbes:	32 ECU/ton
— skubbebåde:	168 ECU/kW.«

[1] EFT nr. L 116 af 28. 4. 1989, s. 25.
[2] EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 12.
[3] EFT nr. L 116 af 28. 4. 1989, s. 30.
[4] EFT nr. L 360 af 9. 12. 1989, s. 20.

4) I artikel 6 indsættes som stk. 5 :

»5. I modsætning til den i stk. 1 til 4 nævnte procedure indgiver ejerne af de tyske fartøjer, der på datoen for den tyske forening var registreret i den tidligere Tyske Demokratiske Republik, deres ansøgninger om ophugningspræmier til den tyske fond mellem 1. marts og 1. april 1991.

En ansøgning om ophugningspræmie, som er modtaget af disse fondsmyndigheder, kan hverken trækkes tilbage eller ændres.

Forskriftsmæssigt indgivne ansøgninger om ophugningspræmier imødekommes af fonden inden for rammerne af de budgetmæssige rådighedsbeløb, jf. artikel 1, stk. 3. Fondsmyndighederne meddeler før den 1. juni 1991 ansøgerne, om deres ansøgning er blevet imødekommet eller afvist.

Fondsmyndighederne sender før den 1. maj 1991 Kommissionen en fortegnelse over de modtagne ansøgninger om ophugningspræmier, bl.a. med en angivelse af størrelsen af de ophugningspræmier, der er anmodet om for de forskellige typer og kategorier af flodmateriel.«

5) I artikel 7, stk. 1, indsættes følgende afsnit :

»For så vidt angår de tyske fartøjer i den tidligere Tyske Demokratiske Republiks flåde, forlænges fristen til den 1. september 1991.«

6) I artikel 8 indsættes som stk. 5 :

»5. Bestemmelserne i stk. 1 til 4 finder ikke anvendelse på fartøjerne i den tidligere Tyske Demokratiske Republiks flåde. Hvis de økonomiske midler, som er nødvendige for at imødekomme de forskriftsmæssigt indgivne ansøgninger om ophugning af sådanne fartøjer, imidlertid overstiger de budgetmæssige rådighedsbeløb for de forskellige poster, jf. artikel 1, stk. 3, giver den tyske fond prioritet til de ansøgninger, som er modtaget først.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 1991.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen